

Stevne i tradisjonell kjøring

Av Line S. Harang

Under opprydningen etter Det tradisjonelle kjørestevnet på Kalnes VGS 25 mai i år overhørte jeg en av deltagerne si " Dette må være veldig moro, siden vi gidder alt dette." 6 deltakere med seks vogner, ni hester, et uvisst antall medhjelpere, biler, tilhengere og seletøy fylte en parkeringsplass som kunne gitt plass til det tredoble antall rideekvipasjer.

Et tradisjonelt kjørestevne krever en viss forberedende innsats. Vogn og seletøy skal ettersees og pusses. For

noen av oss betyr det sene kvelder med stålborste og malekost den siste uka. Antrekket er viktig i denne konkurransereformen. Det skal planlegges og strykes. Noe må også lånes hos gode venner for at resultatet skal bli best mulig. Støvlene må pusses og hatten børstes. Det er viktig at også medhjelperen forstår alvoret i situasjonen og kler seg etter instruks.

Men alle forberedelsene for å se bra ut, går gjerne på bekostning av noe. For oss ble det ikke tid til å trene hes-

ten. Hun er i daglig trening og i god form. Men det har blitt lite kjøring det siste halve året. Og når den planlagte finpussen de siste 14 dagene gikk bort i vognpuss, kan man ikke være skuffet over riv på presisjonsbanen.

Så hva er det med denne konkurransereformen som oppveier alt arbeidet? Det å sette sammen en ekvipasje som ikke bare skal se fin ut, men som også skal fungere på landeveiskjøringen og på presisjonsbanen. Det sosiale, både med medbrakte venner og familie, og

alle de andre man treffer med samme interesser. Løypa for landeveiskjøringen bød på fine veier i trivelig miljø. Alt dette er med på å skape den passe blandingen av konkurranse og sosialt møtested i trivelige rammer, med den gode følelsen det gir når hest og utstyr fungerer og hesten oppfører seg og gjør en god jobb.

Vi skulle bare ønske at flere i kjøremiljøet får øynene opp for tradisjonell kjøring. I FKF's barn-dom var de gamle vognene stadig å se, før alle kjøpte maratonvogner. Hvor er de og de kulturbevisste kuskene blitt av?

Magne Sletner ble vinner av stevnet

Linn Wåler og hennes medhjelper får veibeskrivelsen. De ble nr. 2

Torgeir Wiik med dølehestpar forspent en 4 hjuls dogcart.

Hestedrosjene på plass i hovedstaden igjen

En rykende fersk sak har nådd redaksjonen like før bladet skulle gå i trykken. Fra 30. mai ble det igjen mulig å ta hestedrosje fra en fast holdeplass i Oslo. Dette er et sommertilbud som samferdselsbyråd Peter N. Myhre ønsker skal bli en sommerattraksjon i sentrum. Slike tilbud finnes jo i nesten alle virkelig store byer verden rundt, så hvorfor ikke Oslo.

Den siste ordinære Hestedrosje forsvant fra Oslo sentrum i 1951. Siden den gang har det vært gjort enkelte spredte forsøk både i Frognerparken og i sentrum, men dette er et offentlig godkjent opplegg.

Det er lagt opp til 3 faste ruter med utgangspunkt fra Vestbanen.

Det er Alna ridesenter med Lene Kragh i spissen som skal betjene tilbudet. Prisen er fra 100 kroner og oppover, alt etter turens lengde.

Kilde: NRK / Østlandssendingen